

DET KONGELIGE
KULTURDEPARTEMENT

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

16/2051-

14.06.2016

Høringsvar til Europakommisjonens forslag til direktiv om tilgjengelighet til varer og tjenester

Kulturdepartementet viser til brev fra Barne- og likestillingsdepartementet av 19. april 2016 om Europakommisjonens forslag til direktiv om tilgjengelighet til varer og tjenester for personer med funksjonsnedsettelse (Tilgjengelighetsdirektivet).

Det vises til at europaparlaments og rådsdirektiv 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester (AMT-direktivet) artikkel 7 i dag stiller krav om at medlemslandene skal oppmuntre tilbydere av audiovisuelle medietjenester til å sørge for at deres tjenester gjøres tilgjengelig for syns- og hørselshemmede. Direktivet er for tiden under revisjon. Bestemmelsen er gjennomført i form av konkrete tekstkrav som fremgår av kringkastingsloven § 2-19. Det vises for øvrig til at det i Meld. St. 38 (2014-2015) s. 63 ble å skjerpe NRKs ansvar for å gjøre innholdet tilgjengelig for personer med funksjonshemminger og at tilbudet skal reflektere medieutviklingen. Det ble derfor konkludert med at det i forbindelse med en revisjon av kringkastingsregelverket bør høres et forslag om konkrete kvantitative krav til NRKs tilbud når det gjelder tegnspråk, lydtekst og synstolking. Høringen vil også omfatte skjerpede krav til teksting av direktesendinger og konkrete krav til teksting av audiovisuelle bestillingstjenester (Video On Demand).

Et generelt hovedinntrykk er at forslaget til nytt tilgjengelighetsdirektiv har en noe komplisert lovgivningsteknikk og at direktivet fremstår som lite tilgjengelig. Dette er betenkelig ettersom direktivet ikke bare skal rette seg mot bransjeaktører, men også har betydning for funksjonshemmedes rettigheter. Når det gjelder de konkrete kravene til audiovisuelle tjenester er mange av de materielle bestemmelsene i Annex I Section IV nr. 1 bokstav b-e uklart formulert og beror på et betydelig innslag av skjønn. På tross av dette oppstiller direktivet et

omfattende system for tilsyn og etterlevelse som innebærer betydelige byrder både for det offentlige og for markedsaktørene. Det synes derfor å være et visst misforhold mellom de økonomiske og administrative konsekvenser som pålegges aktørene og hva man reelt sett oppnår på vegne av funksjonshemmede.

Ettersom direktivet stiller en del generelle krav som skal gjelde for en rekke tjenester og livsområder, synes det å være noe mindre fokus på konkrete tilgjengelighetstiltak som er spesifikke for visse tjenester og livsområder. Tilgjengelighetsdirektivet synes hovedsakelig å fokusere på generelle produktkrav og standarder, mens fokus på det audiovisuelle området er å stille krav om hvilke programmer og hvor stor andel av programmene som skal være tilgjengelig med teksting, tegnspråk, lydtekst og synstolking. Selv om det i den innledende forklaringen punkt 1.4 fremgår at tilgjengelighetsdirektivet ikke innebærer at slike spesialbestemmelser nødvendigvis vil oppheves, er bestemmelsen om tilgjengelighet fjernet i forslag til revisjon av AMT-direktivet. Det vil derfor være uheldig om tilgjengelighetsdirektivets fokus på generelle produktkrav, gikk ut over arbeidet for å fremme konkrete tiltak på det audiovisuelle området.

I Annex I Section IV punkt A punkt 1 bokstav (a) stilles det krav om at produktene som benyttes av tilbydere av audiovisuelle medietjenester med "advanced computing capability" skal oppfylle visse angitte krav. Pliktsubjektet synes å være tilbydere av audiovisuelle medietjenester (TV eller Video on-demand), jf. "they use". Departementet viser til at en del av produktene som benyttes for tilgang til audiovisuelle medietjenester, for eksempel set-up bokser, ofte er tilbudt av en TV-distributør og ikke av medietjenestetilbyderen selv. Tilbyderen av audiovisuelle medietjenester vil derfor ofte ikke ha noen innflytelse på utformingen av slikt utstyr. Departementet mener at det derfor vil være urimelig å legge ansvaret for slikt utstyr på tilbyderen av audiovisuelle medietjenester og antar at ansvaret i slike tilfeller vil ligge på TV-distributøren som etter vår forståelse vil omfattes av begrepet "Telephony services" dersom TV-distributøren ikke også er medietjenestetilbyder. Det fremstår imidlertid som lite intuitivt at direktivet benytter begrepet "Telephony services" da dette språklig sett er et snevrere begrep enn "electronic communications services" iht. Direktiv 2002/21/EC Artikkel 2 litra c.

Med hilsen

Øyvind Christensen (e.f.)
avdelingsdirektør

Anders Huitfeldt
seniorrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskreven signatur.